

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației tipogr. arhd., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Complicații în Balcani.

Sibiu, 8 Octombrie n.

Antanta a întăles, că cu promisiuni, pe care nu le va putea împlini, nu poate face treabă în Balcani, și a început acum cu amenințările. Operațiunile au fost începute în Sofia, pentru a fi continue poate în Atena, și apoi la București. Ambasadorul rusesc din Sofia s'a prezentat adeca Luni după ameaz la orele 4 la domnul Radoslavov, ministrul-president bulgar, și i-a predat o notă diplomatică foarte energetică a guvernului seu, de conținutul următor:

«Evenimentele care se desfășoară în momentul de față în Bulgaria vădesc hotărârea definitivă a guvernului regelui Ferdinand să depună soartea țării în mâinile Germaniei. Prezența ofițerilor germani și austro-ungari la ministerul de răsboiu bulgar, la statul major al armatei bulgare, apoi concentrarea trupelor bulgare la frontierele sârbești, precum și cel mai larg sprijin financiar acceptat de guvernul din Sofia dela dușmanii noștri, nu mai lasă să domnească nici o îndoială despre țelul pregătirilor militare de până acum ale guvernului bulgar.

Puterile înțelegerii, care voiau să realizeze aspirațiile poporului bulgar, au făcut de repetițe atent pe prim-ministrul Radoslavov, că orice atitudine dușmană față de Sârbia va fi considerată ca îndreptată și în contra lor.

Asigurările date de șeful guvernului bulgar au fost desmințite de fapte. Rusia, care e legată de Bulgaria prin amintirea neștearsă a eliberării Bulgariei din jugul turcesc, — nu poate lăsa, ca reprezentantul ei prin prezența sa să aprobe pregătirile pentru un atac fraticid asupra unui popor slav și aliat.

In consecință, ambasadorul rus a primit ordinul să părăsească Bulgaria, cu întregul personal al consulatului, în cazul când guvernul bulgar nu va rupe în 24 ore raporturile cu dușmanii cauzei slave și ai Rusiei, și dacă nu procedează grabnic la îndepărțarea ofițerilor, care aparțin acelor state care se află în răsboiu cu puterile înțelegerii».

La nota aceasta, care are forma unui ultimatum, s'a alăturat și reprezentantul Franției și al Angliei din Sofia.

Marți după ameaz la orele 2 și 40 minute s'a făcut apoi predarea răspunsului, pe care domnul Radoslavov l-a compus într-o formă, care nu a mulțumit antanta, și astfel toți reprezentanții puterilor din antantă au plecat cu întregul lor personal din Sofia.

Antanta a rupt deci legăturile diplomatice cu Bulgaria, și a debărcat și trupe la Salonichi și la Dedeagaci, pentru a le trimite în Macedonia, vîlănd prin aceasta neutralitatea Greciei. Guvernul grecesc a protestat în contra violării neutralității, iar ziarul «Petit Journal» anunță, că aceea ce a făcut antanta cu Bulgaria, va face acum și cu Grecia și cu România: le va adresa și lor ultimatum și le va pro-

voca să iase din atitudinea șovăitoare de până acum.

Antanta va ocupa deci Macedonia, pentru că să nu o poată lua Bulgaria, Sârbi, cu trupe care luptă la Galipoli, și astfel luptele dela Dardanele, pentru forțarea căderii strămtorilor, pot fi considerate deocamdată de întrerupte.

Armata bulgară de altă parte stă gata pentru așa face și ea întrarea în Macedonia, ca se iese luptă cu trupele antantei și cu cele sârbești. Conducerea o are ministrul de răsboiu bulgar, generalul Jecow, om de 45 de ani, cel mai bun stratég al țării sale.

Acesta sunt complicațiile ivite în zilele din urmă în Balcani.

Terenele de luptă se vor înmulții acum cu unul nou. Se vor descărca tunurile și puștile și va curge sânge și în Macedonia, unde a curs și înainte cu doi și cu trei ani. Ostilitățile se vor începe aci cât mai curând, pentru după o știre venită din Petrograd, Rusia vrea să îsprăvească iute cu Bulgaria. Numai să poată!

Crisă în Grecia. Regele Constantin al Greciei a comunicat ministrului seu president Venizelos, că nu-i poate aproba politica, în urma căruia fapt Venizelos și-a dat demisia.

Ajutorul micilor națiuni.

(b.) Până când în această crâncenă răfuire sănătoasă să răsboiesc pe deoparte patru dintre cele mai mari națiuni din Europa, de partea noastră este numai o singură mare putere, care și ca națiune este mare și unitară, Germania, iar ajutorul atât de prețios și plin de succese îl dau multele și mici națiuni din puternica monarhie austro-ungară, împreună cu tenacele popor din redusa împărătiei osmană.

Mai mult ca ori și când a eșit astăzi la iveau vecinul adevăr, că pe cei mici mai mult te poți sprigini, când aceștia își sunt prieteni loiali, decât pe cei mari, dar lipsiți de sentimentul sincerității. Astfel va fi gândit și principalele Bülow, când părăsind Roma după infructuoasa sa misiune diplomatică din primăvara acestui an se va fi convins, că mici națiuni ce compun etnicește caleidoscopica noastră monarhie îl dau o mai mare putere de garanță ca aliat, în ori și ce condiții, decât altă mare putere unitară națională, care însă rupe un tratat de alianță de peste treizeci de ani într-o clipă de frauduloasă tradare.

Și de aceea înțelegem prea bine, cum la Berlin astăzi mica națiune maghiară este apreciată atât de mult, ca vrednic și stimat combatant alătura de cauza mare a Germanilor, împresorați de atâta mară națiuni dușmanioase. Dar noi credem și mai mult, noi credem, că Germania, care cu sprijinul monarhiei noastre va eșa băruitoare din această formidabilă luptă de apărare împotriva asaltului ne mai

pomenit ce s'a dat de cele patru mari puteri în prima linie pentru sdobuirea ei, nu și va putea fortifica citadela viitorului ei liniștit, decât încunjurată de sentinellele neadormite ale micilor națiuni, care azi săngerează împreună pentru un mai bun și mai frumos viitor al tuturor aliaților noastre popoare. Poloni, eliberăți de sub Ruși, apoi Maghiarii, Români, Croații, Slovacii, Germanii, și în fine toate popoarele din monarhia noastră, iată miciile națiuni, care au făcut dintr'un imposibil un lucru de necrezut: învingerea colosului dela nord-est și respingerea tuturor atacurilor încercuitoare ale celoralte mari puteri dela imensul front de sud-vest. Căci Germania și după biruința definitivă a puterilor centrale își va da seamă, că dușmania celor biruini va persista, și încă într'un grad și mai îndărjit și ascuns sub spuza unei ure împlacabile. Si ceeace prin puterea armelor nu le-a succes acestor mulți dușmani, vor căuta se ajungă mai târziu prin cele mai mizerabile arme de intrigă între aliații victorioși. Iar Germania nu poate se mai conteze la o altă prietenie sinceră a unei mari puteri, afară de monarhia noastră, ci prietenii ei în viitor, pe care se poate biza, sunt și vor rămânea mici națiuni din imperiul Habsburgilor, apoi Turcia reabilitată, Polonia eliberată și statele neutrale dela nord și sud, care după răsboiu sigur vor încheia lanțul de apărare a puterilor centrale față de orice tentative din partea dușmanilor lor învinși.

Iar dreapta recompensare după pace a acestor mici națiuni, din partea celor două mari puteri centrale, cum sincer și desinteresat a fost și ajutorul lor în acest răsboiu, va da cea mai fermă garanță pentru o îndelungată liniște pentru Europa spulberată de atâta patimi între marile națiuni, pentru potolirea căror cele mici în raport și-au dat obolul lor de sânge mai groznic decât toate.

Și dacă eroilor maghiari, români, croați, căzuți pe acelaș câmp de luptă al camerazilor germani, li se cuvine acelaș monument de pietate: și viitorul acestor mici popoare, pentru care își jertfesc astăzi viața tineri și părinți, trebuie se ajungă la o egală îndreptățire la bine, după cum își face fiecare datoria și în greul vremilor prin cari trecem cu toții.

Ajutorul pe care îl dau astăzi mici națiuni ale monarhiei noastre Germaniei se bizue pe o sinceră pretenție, pe care și Bismarck a caracterizat-o într-o scrisoare dela 10 Martie 1888 către contele Kálmoky în următoarele cuvinte: «Legăturile de pretenție, ce leagă poporul german cu popoarele monarhiei austro-ungare, sunt indeșirabile, de oarece ele sunt bazate mult mai mult decât pe contracte scrise, pe temeiul identității de interes, pe tradiții, și mai ales pe sentimentele de sinceră loialitate între popoarele acestor două monarhii»...

Ce spune Ardealul cel adevărat?

— Articol din «Moldova». —

La noi lumea a uitat aproape, că Ardealul, cel adevărat, se află peste Carpați, iar nu în Ligile și în redacțiile ziarelor rusofile din București, că acolo trăesc cei 4 milioane de Români ardeleni, care își au conducătorii și reprezentanții lor oficiali, recunoscuți prin legi scrise și prin tradiții și organizații seculare.

Au mitropoliți, episcopi, un cler numeros, luminat, românesc; o călăime cultă, deputați, jurnale, o organizație impunătoare politică națională, societăți, bănci, o pătură cultă numeroasă, iar la bază un admirabil popor conscient de naționalitatea lui românească, de drepturile și îndatoririle sale.

Ce spune și mai ales ce face acest adevărat Ardeal?

Acest adevărat Ardeal, în întregimea lui, cu o solidaritate uimitoare să declarat, prin tot ce are mai cult, prin toată oficialitatea lui, pe față și cu hotărâre de partea Austro-Ungariei, de partea dinastiei habsburgice. Credincios acestor declarații a trimesc câteva sute de mii ostași români ardeleni să-și verifice sâangele lor pentru cauza comună.

Ardealul adevărat se luptă de 14 luni cu o credință neclintită și cu o viteză admirabilă în contra Rusiei!

Acesta este un fapt netăgăduit, vizibil, pe care nu-l pot nega nici dl Goga, nici dl Măndrescu, nici părintele Lucaci, și nici acea mână de ardeleni fugari, ce nu sunt de căt o infimă minoritate, care au rupt solidaritatea lor cu tot Ardealul real și care prin gălăgia ce fac și prin procedeele anarhice ce întrebunțează aici, unde se simt în siguranță, încearcă să treacă drept reprezentanți ai Ardealului! Noi contestăm acestor domni titlul ce încearcă să uzurpeze!

Ardealul adevărat, în întregime, a rămas credincios habsburgilor și luptă cu deplină cunoștință și cu hotărâre în contra dușmanului celu mai primejdos al românismului, în contra Rusiei.

Dar domnii aceștia, după ce au părăsit posturile lor din rândurile ardeleanilor ce luptă în contra Rusiei, nu numai că uzurpează pe nedrept titluri la cari n'au nici un drept, ci fac și mai mult: prin atitudinea și prin vorbele lor micșorează imensa valoare a sacrificiului ce face întreg poporul român ardelean pentru cauza românismului, ba chiar calomiază prin vorbe nesocotește acest mândru și nobil popor, ce și face o sfântă datorie față de întreg neamul românesc, îndușind resentimentele lui justă, pentru multe nedreptăți îndurate. Da, o afirmăm încă odată, atitudini ca ale dlor Goga, părintele Lucaci, Măndrescu etc. aruncă o adevărată insultă întregului popor românesc ardelean, încercând să prezinte acest popor nesincer, făținic, nevolnic, ce nu merge la ră-

sboi de căt forțat și silit de jandarmi unguri, ear astfel de acuzări nedemne scad valoarea imensului sacrificiu pe care-l fac vîțejii ostașii români pe câmpile Galiciei, Poloniei, Lituaniei, Vîlineiei!

Nu este adevarat ceeace afirmă acești domni. Poporul românesc din Ardeal se luptă în contra Rusiei cu întreaga lui voință și conștiință, cu credința hotărâtă, că se luptă cu cel mai aprig dușman al românilor. Conducătorii acestui nobil popor, acei venerabili mitropolităi, episcopi, preoți, intelectuali, ce rostesc în toate ocaziunile cuvinte de bărbătească credință cauzei comune, acești oameni nu sunt impostori lași și fățurnici, cari una cred și alta vorbesc, ci sunt bărbății ce cu abnegație, cu deplină conștiință și cu mintea luminată arată poporului încredințat conducerei lor singurul drum indicat de interesele adevarate ale neamului.

Știm cu toții, că Români ardeleani în întregimea lor formează acea parte a neamului nostru, care are și conștiința națională cea mai desvoltată și cumpănia cea mai desăvârșită a sufletului și a inimii. Sufletul Ardealului din fericire a rămas neutru de «cabotismul» francez, alioit pe goliciunea levantinismului fanariot! Și iată, că Ardealul adevarat, acel Ardeal, care totuși la nevoie a dat la i-veală și pe Horia, Cloșca și Crișan, și pe Avram Iancu, iată că Ardealul (cel rămas acasă la el!) se luptă cu vîțejie și credință în contra Rusiei!

O pildă pentru noi, cei din regatul liber. Ardealul ne arată, unde este dușmanul adevarat al neamului nostru, pildă care în momentele de față constituie un merit imens al Ardealului.

Regatul liber românesc nu și-a îndeplinit misiunea pentru care-l pregăteau marii patrioți români, conduși de nemuritorul rege Carol I.

Acest regat a uitat în momentele actuale, că a fost pus aci la gurile Dunării ca o sentinelă, ca un zăgaz, ca o cetate în contra barierelor moscovite, ce venea dinspre răsărit.

Mândrul regat român din motive, pe cari le-am arătat de atâtea ori și pe cari măhnirea nu ne permite de a le mai enumera, a abdicat dela rolul ce-i impunea evoluția noastră de două secole și împrejurările atât de favorabile.

In regatul românesc guvernul a devenit prieten cu Petrogradul, iar o parte a opoziției aranjează Ligă și Acțiuni de slăvire a sfintei Rusii! Numai Ardealul a înțeles rolul imens pe care-l impunea împrejurările neamului românesc, numai Ardealul a înțeles, că victoria moscovitismului țarist și co-

tropitor este peirea tuturor națiunilor mici ale Europei, peirea sigură a regatului independent românesc.

Ardealul a trimesute de mii de ostași români, cari cu vîțejie și credință apără și România și Europa centrală de primejdia cotropirei moscovite.

Ardealul nu s'a răscusat contra Ungurilor, ca pe vremea lui Avram Iancu, de oarece a înțeles, că pericolul maghiar este incomparabil mai mic ca cel rusesc. A înțeles, că existența statului independent românesc este amenințată de Rusia, că victoria rusească ar fi însemnat moartea neamului, deci și moartea Ardealului.

Iată ce ne spune Ardealul cel adevarat, prin glasul conducătorilor, precum și prin faptele vîțejilor lui ostași, cari prin sângele lor vîrsat pe câmpii Poloniei scapă România independentă de pericolul moscovit!

Răsboiul.

De pe câmpul de răsboiu nu avem pentru astăzi multe știri de înregistrat. La frontul dela răsărit în general situația e neschimbătă. Numai în contra armatei lui Hindenburg s'au îndreptat din partea Rușilor mai multe atacuri energice, la început cu oarecare succes, dar înland Germanii contrăofensiva, dușmanul a fost respins în pozițiile sale de mai înainte, cu mari perderi. Dela frontul italian se anunță, că un atac puternic al dușmanului pe platoul dela Vielgeruth a fost respins. Atacul s'a dat noaptea. La frontul dela apus toate atacurile Francezilor au fost respinse, cu perderi enorme pentru dușman. La Dardanele e liniște.

Cine este deaproapele meu?

Traducere, de Gh. Henția, preot.

(Fine).

Ce pretinde Mantuitorul, când cere să iubesc pe deaproapele meu ca pe mine însumi? Pretinde: Să fac fiecăruia diatre semenii mei aceea ce eu as dori cu egoism să-mi facă altul, când aş fi eu în poziția lui. Dacă tu ai sta jăfuit și săngerând în drum și străinii ar trece pe langă tine: ce ti-ai dori tu în egoismul tău, ca să facă aceștia pentru tine? Vezi aceea fă-le-o și tu, când li vezi în astfel de împrejurări. Când vei vedea un nenorocit, fie el lipsit sau persecutat, părăsit sau desprețit, găndește-te însuți și fi în poziția lui și apoi întrebă-te: ce ai dori, ca să îți se facă tine în astfel de împrejurări? Tu ti-ai dori din iubire față de tine însuți, ca toti să-și ceară informații despre starea ta tristă și apoi să-ți indice mijloace și cărări, prin cari te-ai putea măntui de presunția mare a săraciei; și să te protejeze față de nelimpacabilul tău persecutor; ori să-ți fie prietenul, mărgăitorul și sfătuitorul tău; ori să-ți speră cin-

ste, când în absență ta ar întina-o calomniile. Și acum — zice Cristos — iubește dară și pe deaproapele tău cum te iubești însuți pe tine; mergi și fă loțocmai și fată de altii. Totul ce voiesti ca oamenii să-ți facă tine, fă-le și tu lor. (Mat. 7:12).

Prin cuvintele proprii ale lui Isus se explică deci în mod clar celor dubioși iubirea deaproapelui.

Nu este a se înțelege sub aceasta în nici un caz peste tot numai o anumită toleranță față de alți oameni, sau o buavă intă superficială, în urma căreia noi le dorim bucuros tot binele, însă când ei sunt în lipsă și privim cu o măscă din umeri în semn de milă. Aceasta nu e iubire, nu e o simțire a inimii omenești, ci o indiferență moartă. Cu o astfel de iubire ar putea iubi și o peatră.

Să totuși, dacă suntem îndreptățiti a conchide din purtarea oamenilor asupra interioerului lor, la cei mai mulți nu există o nouă mai bună despre acea virtute, pe care Cristos o recomandă aderenților săi. Cu cădă indiferență privește unul la nenorocirea celuilalt! Cați nu stiu despre o familie, care e în lipsuri, dar ei se opresc aici, fără a-și căștiga informații mai exacte despre soarta ei și fără a căuta modul să îmbunătățească acea stare. Multi sunt martori când usurința sau răuțatea judecă în mod rușinos asupra celui absent, însă el nu se transpun în poziția, în dorința celui calumnat și nu-l ia în apărare. Nu, această indiferență nu e creștinism; și nu se numește iubire aceea, dacă noi tolerăm pe alții și dacă nu le facem nici o suportare.

Pe de altă parte tot așa de puțin a înțeles Isus Cristos sub iubirea ce trebuie să avem față de deaproapele nostru: familiaritatea și afectia cea mai intimă. Noi nu ne iubim să-șă de tare, să dorim, ca toti oamenii să ne dăruiască gingășia și totă credere în lor. Și dacă nimenea nu are față de lume o astfel de pretensiune deșărtă, nu suntem prin urmare nici obligați la aceasta prin cuvântul iubire, de către se folosește Isus cu privire la deaproapele nostru. Pe cat de puțin am putea noi, ca oameni raționali, posibili, ca altul să-și ruineze averea, cinstea și sănătatea pentru noi, tot așa de puțin suntem obligați din partea învățăturilor lui Isus să facem asemenea. Pentru că ca oameni cu rațiune recunoaștem, că fiecare în parte e creat și pentru sine însuși și nu numai ca un mijloc trebuindios pentru alții. Ceea-ce deci nu pot pofti ca alții să presteze pentru mine, aceea nici nu sunt obligați a presta eu lor, dacă li văd în stare asemănătoare.

Iubește pe deaproapele ca însuți pe tine. Mai mult nu pretinde Isus, și aceasta e suficient, să creiezi imperiul fericirii comune; și de ajuns, ca să poți cobori celul pe pământ.

Ei pretind, să iubim și pe inimicul nostru; cu nimic însă nu ne-a poruncit prin aceasta, ca noi să ne expunem toate secretele inimiei unuia, care ne-ar prăpădi, ca și unuia dintre prietenii nostri probați: ci noi să întimpinăm pe dușmanul nostru așa, cum am dori noi să ne întăpime, când el ar fi în poziția noastră și noi în a lui.

Dacă noi am ajunge în lipsă și el ne-ar întinde ajutorul său prin a treia ori a patra mână, noi ne-am rușinat, dar totodată ne-am și bucurat. Deci puneti în gând, uinește și lui Cristos, să rușinezi și să imbucuri pe dușmanul tău în un asemenea mod. Dacă noi am fi calumnați, dacă oa-

arată în ei, se cade să recunoaștem, că ele se arată tot așa și la cei conduși. Massa, luată în general, este bună și dreaptă; dar există fracțiuni murmurătoare, cari n'ascultă decât de propriile lor patimi și cari sunt stăpâni de spiritul de disordine. Nu poate nimeni să se cugete să libereze omenirea cu desăvârșire de ele, căci ele personifică sădările inerente omului, fiind perfectibile, este adevarat, dar care nu va fi nici odată perfectă.

După cum omul antisocial este o anomalie, tovarășii de oameni, partidele interpretante cu disordinea, nu vor fi nici când decât tot o anomalie de aceeași natură; ele ar fi redus la neputință, dacă dă o parte puterea ar fi creștină, și dacă mass-urile să-și cărmuite conform cu principiile dreptății și ale fraternității.

E lucru vrednic de remarcat, că revoluția a primit pentru a ne exprima astfel, la rândul ei, influența creștinismului, înscrind pe steagul ei cuvintele, cari cuprind în cea mai bună prescurtare evangelia. Să admită și depositarii autoritatii aceeași deviză, și să devie această deviză, de o parte și de alta, un adevarat, și astunci pacea se va face trup pentru binele lumii întregi.

Pria ce mijloace să se obțină un rezultat așa de mult dorit? Cel dintâi este aplicarea completă a principiului de dreptate. Am zis, că din acest principiuiese ca conștiință necesară și imediată egalitate.

meni răi ar lăti vesti rele despre noi, iar contrarul nostru ne-ar lăua partea fară a fi poftit de noi, și fără a șansa de a noi vre-o componență: Noi ne-am mira; el ar stârnii stima noastră față de el. Deci și tu, învățăculele al lui Cristos, umple pieptul dușmanului tău cu o astfel de mirare și stimă. Fă-l să simtească prețutindinea dreptății; să pentru el ceea-ce te-ar mișca și bucurie, dacă și el ar face-o în asemenea imprejurări. Aceasta însemnă: a iubi și pe dușmanii noștri ca pe noi însine!

Au existat creștini și secte creștinești, cari au vot a extinde această iubire a dușmanului și mai departe, decât se potrăste cu datorințele, cu cari ne suntem datori nouă sau drepturilor altora. În astfel de experiențe ei șă fie chiar și discuția pentru adevăr, pentru drept și persesiune de păcătoasă; ori ce proces înaintea judecătorului se socotea de nepermis; ori ce luptă de apărare, de înjositoare. Dacă să ar putea numi cumva vre-o rătăcire oare care: drăgușă, aceasta ar merită acest nume. Cu adevărul, dacă toti oamenii ar fi stăpâni de astfel de intenții, dacă toti ar fi în cărări de astfel de sentimente, omenirea și-ar fi regăsit patria pierdută. Însă lucrul nu este astfel. Se înveță desbinarea între oameni parte ca urmare a neegalității cunoștințelor și a părerilor despre unul și același lucru, parte prin furia pasiunilor abimale, ce stăpânește pe omul brută. Prin aceasta se introduce necesitatea indisponibilității, ca obiectul de cărtă să se pună înaintea unor bărbati excepționali, nepărtinitori; verdictul lor judecătoresc decide. Aceasta evoacă necesitatea, ca să existe superioritate, cari să aibă destulă putere de a apăra dreptul și avereia noastră față de tendințele avarișiei; prin aceasta e necesar, ca acolo unde nu există aceasta pedecă, precum și la poartă, cari trăiesc independențe unele de altul, cu deosebite legi și superiorități, — fiecare să-și apere cu forță dreptul său de atacuri violente. Pentru că unde nu au valoare drepturile, acolo nu valorează nici virtutea și nici viața.

Astfel pășește răsboinicul în luptă. El vede pe inimic în față sa și se luptă contra lui pentru libertatea, dreptul și avereia patriei sale. El împlineste o datorință sfântă; el caută să dezarmeze pe dușmanul înțele și al siguranței sale; caută să-și slăbească prin nimicirea forțelor sale; și înțea în revirea lui înaintidări. Însă în mijlocul luptei răsboinicul creștin mai e stăpânit și de iubire; el dovedește grătie față de cel desarmat, milostenie față de cel invins, compătimire față de prisoneier. El împlineste duna constiința lui tot ce, — în cazul când el s'ar căuta în poziția dușmanului său, — ar dori să-i facă acesta lui.

Astfel sade judecătorul la judecată cu iubire față de criminul; el mai cinstește încă în răsfățator pe om, ale cărui fapte nevredește le urește. Datorința lui e a eruvinăție, a asigura pe cetățeanul pacinc față de răuțatea unui om sălbătic; a mijloci prin pedepsirea acestuia, ca și altora să le treacă pofta de a-i urma lui. Însă a merge mai departe nu-i permite adevărata iubire față de om. El nu chinuște pe vrednicul de pedeapsă cu torturări inutile, cari nu pot contribui cu nimic la siguranța țării.

Și acum sunt luminoat, o luce, pentru a prinde nu numai cine e deaproapele meu, ci și care e iubirea, ce o pretințiu Tu de la inimă mea pentru el. Acum recunosc, că nu se pretinde mai mult, decât poate prea o inimă omenească; și aceasta stă în consonanță cu toate drepturile mele, cu dato-

rea tuturor înaintea dreptului. De aci se înțează concluzie: membrii societății chieștă să o conducă trebue să fie cei mai cinstiți și cei mai capabili. În ce mod să-i cunoști? Prin alegare spre a le dovedi cinstea, și în ce priveste capacitatea printre un sistem de învățământ, care să îmbrățeze întreagă siguranță și care să aibă de scop, în toate dispozițiile lui, să așeză pe cei mai capabili în pozițile cele mai înalte.

Am să desvolt aceste două mijloace de-a ajunge la dreptate socială.

N-am nici pe de parte intenția, în timp ce vorbesc despre alegare ca mijloc de dozeșire a celor mai onesti, să pun în cercetare legitimitatea suveranilor în posesarea puterii. Lăsăm la o parte faptele implinite și formele de conducere. Noi zicem numai aceea, că depositarii autoritatii sunt datori să se folosească să aleagă pentru a cunoaște pe oamenii cei mai proi, cari merită mai mult încrederea publică, și cari le vor veni cu mai mult folos întrajutor spre a conduce potrivit dreptății.

Ori căt de pătrunzător să fie un om, el nu poate cunoaște cu siguranță toate dispozițiile unui alt om. Mai ales când e vorba de un suveran, putem spune, că atâtă piedici se așeză în calea privirii sale, încât rar se va putea lăuda, că cunoaște în mod desăvârșit pe cei din preajma sa.

E prea mult interesat fiecare a se preface în prezența lui și a face apariță-

FOIȘOARA.

Studii asupra Creștinismului considerat ca legătură de unire între popoare.

(Urmare.)

Scrisoarea a doua.

Domnule Redactor, După principiile, pe care le-am espus în scrisoarea mea primă, este evident, că ar putea exista unire între autoritate și revoluție, dacă una și alta să arătă inspira din creștinism; sau mai curând, dacă autoritatea ar fi întrădevăr creștină, revoluția ar fi imposibilă; pacea ar domni în sinul fiecărei națiuni și între popoare. Că autoritatea e întrebuintată de către un singur om, cum e în monarhile absolute; că ea este de mai mulți însă, ca în statele constitutionale sau republici; inconvenientele sunt aceleasi, îndată ce ea nu-i întrebuintată creștinește; avantajele ar fi identice, dacă simțemantul creștin ar insufla-o. Ceea-ce provoacă opoziția contra autoritatii, este faptul, că cei ce sunt investiți cu ea sunt prea adeseori inclinați să profite de ea în scop personal și interesat. Mai ales suveranii, cari se nasc în sănul măreștilor și cari moștenesc puterea, sunt în mod firesc mănați să privească autoritatea ca un bine propriu al lor, în loc să-i înțelege ca un mandat social, pe care nu-i au primit decât în vederea binelui de

obște. De aci vine despotsmul și „par conținut“ opoziția revoluționară. Să adăugăm, că foarte adesea un suveran bun și drept, înzestrat cu cele mai bune intenții, e inconjurat de o mulțime de ambicioși interesați a-l îngădui, a-l lăuda, și a profită de slăbiciunile lui în progrința lor interes. Acești delegați ai suveranului, sunt aproape totdeauna mult mai răi decât cel în numele căruia ei exercită puterea, și ei compromit autoritatea latr'un mod iremediabil, cu toate

arată în ei, se cade să recunoaștem, că ele se arată tot așa și la cei conduși. Massa, luată în general, este bună și dreaptă; dar există fracțiuni murmurătoare, cari n'ascultă decât de propriile lor patimi și cari sunt stăpâni de spiritul de disordine. Nu poate nimeni să se cugete să libereze omenirea cu desăvârșire de ele, căci ele personifică sădările inerente omului, fiind perfectibile, este adevarat, dar care nu va fi nici odată perfectă.

După cum omul antisocial este o anomalie, tovarășii de oameni, partidele interpretante cu disordinea, nu vor fi nici când decât tot o anomalie de aceeași natură; ele ar fi redus la

rințele sfinte față de mine însumi. Si pentru ce oare măs retrage dela această vîrte? Ea nu e dificilă; numai ea face neom uman și neamul cel mare al muritorilor îl preface într-o singură familie, al cărei Tată, a cărei căpetenie ești Tu!

Cu aceea iubire sfântă și fericitoare ai iubit Tu, Măntuitorul meu, înainte-măgatorul meu, pe toți oamenii, ca pe fratii Tăi... Cum? Putere-as eu ură și nerescută pe aceia, cari îți sunt Tie scumoi? Nu au curs oare cedă lacrimile Tale pentru ei, ca și pentru mine însumi? Nu ai purtat tu coroana de spini a morții Tale rușinoase pentru ei, ca și pentru mine? Nu ai suferit și sangerat pe Golgota pentru fericirea sufletului lor, ca și pentru fericirea propriului meu săfet? Nu ai cerut oare dela Tatăl cerești iertare pentru răufăcătorii, ca și pentru prietenii Tăi? Nu e cuvântul Tânăr care pătrunde prin înimile noastre: Care nu iubește pe fratele său pe care-l vede în nenorocire, acela nu mă iubește nici pe mine!

Da, toti semenii noștri să fie scumpi, precum ne suntem noi înșine și precum ne este dreptul nostru. De departe de a incerca reducerea norocului altora, să contribuim, întrucât ne permit puterile slabe, la mărireala lui. De departe de a privi cu o indiferență rece pe cel străin și viața lui, ne vom vorbi nouă înșine: și el e om, creațione a lui Dumnezeu, e fratele nostru; noi vom incerca și manifesta iubire!

Provedința ne-a pus adeseori în imprejurări deosebite cu oamenii; noi vom a-i întâlni de aci înainte în mod sincer. Vom măsura pe alții cu măsura cu care voim și a fi înșine măsurați. Noi vom iubi pe alții ca înșine pe noi și vom elădi în norocul deaproapelui — norocul nostru.

Dumnezeule sfinte! Fă ca acest gând mare să nu părăsească nici când memoria noastră! Fă ca acest gând să fie neîncet prezent, pentru a ne orândui intenționile și faptele după ell!

Ioan Pașca.

După o viață lăborioasă și după suferințe mai îndelungate în neante spre 15/28 Septembrie părintele Ioan Pașca, paroh în Geaca, a trecut la cele eterne.

Inmormântarea defuncțului să a facut în 17/30 Septembrie, fiind oficiat ceremonia funebra sub conducerea P. O. D. protopopescu al tractului Cluj Tulliu Rosescu de următorii preoți: Gavril Condor din Călata-mare, Ioan Giurgiu din Diviciorii mari, Petru Șulean din Miheșu de câmpie, Simeon Ciucu din Mociu, Augustin Cupșa din Bontida, Petru Roșca din Murășioara, Cornel Condor din Călățele, Iacob Chifă din Sopor, Ioan Demian din Somoșfalău, Anaie Moldovan și Aurel Rîmbaș din Cara și Ioachim Pop din Bărăi.

Răspunsurile au fost date de învățătorii: Ioan Magiar din Mociu și Gheorghe Prodan din Călățele.

Predica funebrală bine compusă a rostit o cu avant și adâncă înțelegere a rostului preotului noastră în conducederea neamului nostru greu încercat, parohul Petru Roșca, iar iertăciunile cu aprețierea potrivită a personalității repausului au fost luate de părintele Simeon Ciucu. În fine, înaintea moșmântului deschis, părintele protopopescu al tractului a ținut o alocuție întruzătoare, relevând meritele adormitului în Domnul ca păstor sufiște.

unor simțeminte, pe cari nu le are, de ată ca el să fie în stare să ajunge la adevar. Ce este mai mult, numărul de oameni cunoscuți de un individ în particular este tot deauna foarte restrâns. Făcând o selecție printre cei, pe cari îi cunoaște, se expune și găsi dreptul la mulți alții, pe cari nu îi cunoaște, și cari pot fi mult mai vredni și mult mai capabili.

De aci urmează, că oamenii cinstiți și capabili văd în posibile superioare pe cei, cari le sunt inferiori sub toate raporturile. Această disordine dă naștere disprețului față de autoritate, și unor frecări cari aruncă în opoziție stari oameni, cari ar fi devenit cei mai puternici sprințitori și autoritați.

Așa mi se pare, că alegerea, aplicată într-un mod general pentru toate slujbele publice, este unicul mijloc de a șeza pe cei mai onești în fruntea societății. Un om poate să se prefacă cu succes în fața unui sau mai mulți indivizi, cari îi vor recunoaște înșurări, pe cari nu le are; nu mai e tot astfel, când are ca judecători o mulțime destul de considerabilă de indivizi, cari nu au nici un fel de interes să aibă despre el o părere anumită, și nu alta. De altfel, e ușor să preîntâmpini o eroare a opiniei publice, declarând de neeligibil pe ori și cine, care ar căuta să obțină prin intrigă voturile pe samsa sa fie direct, fie indirect.

(Va urma.)

A fost deosebit de emoționant, când din partea vorbitorilor, — în prezența lui mai mare al reprezentanților — Dr. Vasile Pașca, medic asistent la spitalul din Huedin, de prezent împărtășit ca medic la regimentul de infanterie N-35, și într-o altă parte de câțiva timp îmbolnăvit de pe câmpul de luptă, — s'a făcut amintire despre eroismul, cu care în luptele sărăgoase date la sfârșitul lunii iunie, pentru trecere peste Nistru, a trecut, — în ploaia de sărpene a tunurilor rusești îndreptate direct asupra lui — înțotind în valurile furioase ale râului esuindat, cu o legătură de bandă în spate ca să dea primele ajutoare tovarășilor săi de armă de alt neam și de altă legătură, pentru care faptă eroică săvârșită în imprejurări aproape de necrezut a și fost propusă spre distincție.

Mușămea immensă adunată din toate comunitățile, care a petrecut săcrușul pe calea din urmă, a fost cea mai bună dovadă a venerației, de care să a bucurozat reprezentanții în întregul jur, iar aprețierea străduințelor sale neînfrânte într-o promovarea binelui obștesc pe largă participarea preoților noștri din trei tractive protopopești învecinate, a șăflat expresiune și în prezența lui protopopescu român gr. cat. al Cătănei: Ieronim Dănilă și a dlor parohi Dumitru Cupșa din Feldioara, Ioan Pop din Tagul mare și Traian Hădărean din Cămăraș, precum și a domnului conte Gheorghe Beledy, proprietar mare în Geaca.

Fie-i reprezentanții țărănei ușoară și memoria binecuvântată! Un coleg.

NOUTĂȚI.

Dreptul de voluntar. Ministrul pentru apărarea țării a dat ordin, prin care se acordă în mod condiționat dreptul de voluntar și tinerilor născuți în 1897, dacă au terminat în 1914/15 clasa a cincea într-o școală secundară, sau într-un institut de același grad din punct de vedere al dreptului de a servi un an ca voluntar în armată. Tinerii aceștia trebuie să fie înscrise în clasa următoare a institutului lor și să se prezinte de bunăvoie la asentare. Dreptul de a-și alege trupa de serviciu îl pot primi numai aceia, cari se anunță cel mai târziu în 31 Octombrie s. c. Cererile se dau sărăi întâzire la comanda militară respectivă, (pentru armata comună: la „k. r. k. Armee-Ergänzungsbataillon“), pentru honoreaza: la comanda de întregire honoroasă.

Consulat german în Brașov. Germania a înființat un consulat în Brașov, încredințând conducerea consulatului contelui Lichten, care că mai curând își va începe activitatea. Era vorba cândva și despre înființarea unui consulat român la Brașov, dar acum nu se mai vorbește nimică despre înființarea lui.

Dela universitatea clujană. În anul școlar 1914/15 au fost anunțați la facultățile universității clujene 2200 de studenți; de fapt însă s-au înscrise numai 1256 în semestrul prim, și 1077 în semestrul al doilea. Universitatea are 109 profesori ordinari și 107 ajutători, cu 436 obiecte și cu 1597 ore pe săptămână. Un număr considerabil de studenți și de profesori îndeplinește și acum servicii militare în răsboi.

La primăvară! În ședința din urmă a consiliului parlamentar din Londra și-a ridicat glasul și vice-regele Indiei, lordul Hardinge, și și-a exprimat dorința, ca să se creeze, după putință, vărsarea sângelui englez și indian fară nici o rezistență, dar și convinsarea, că la primăvară răsboiul va fi terminat. Îi înregistram și noi prorocia.

La împrumutul de răsboi al statului. Parchetul romano-ortodox al Sibiului, principalele Egon Hohenlohe, a semnat la filiala băncii comerciale din acest oraș suma de 100.000 coroane pentru împrumutul al treilea de răsboi.

Și mai rău. Un oraș din Ungaria, Dobrotin, a suspendat ca probă prețurile maximale pentru ouă și gală. Rezultatul imediat a fost următorul: Oul s'a vândut cu 20 bani, o rată cu 12 coroane, iar găsca cu treizeci de coroane.

Rechiziția grânelor. Ziarul *Pester Lloyd*, care să aprobe de guvernul ungár, scrie: Oferta de cereale, cu toate proviziile mari existente, este până acum foarte slabă. Se așteaptă dela producenți să facă oferte mai numeroase indată după terminarea lucrărilor și școlilor de toamnă; dacă situația nu se va îmbunătăți până atunci, autoritățile chemate se vor ocupa în totală seriositatea cu posibilitatea rechiziției. După toate probabilitățile, prețul de rechiziție va fi mai mic, de către săptămâna de acum.

„Un copilaș vioiu și tare“. Ziarul berlinez „Vossische Zeitung“ reproduce o notiță familiară apărută în numărul din 12 Octombrie 1847, în care sublocotenentul Hindenburg anunță, că soția sa, Luiza, a născut în 2 Octombrie 1847, la orele 3 d. a. un „copilaș vioiu și tare“. Despre care eveniment familiar rudeniile, prietenii și cunoștuții sunt rugați să iee act. E de prisos a spune, că copilașul vioiu și tare de atunci și marele și temutul beliduce de astăzi, mareșalul german Hindenburg.

Conferință despre ostașii noștri. Scriitorul danez Asge Madelung a ținut Duminecă în Sing-Akademie din Berlin o conferință despre cele observate în expediția de eoră în Carpați și despre ofensiva ce a urmat apoi în Galicia. Conferința a accentuat în deosebi viteja soldaților austro-ungari și însoțirea locuitorilor din moșia intru a jertfi pentru cei plecați la răsboi. A pomenit și de frumusețile naționale din țările noastre. Proiecțiuni numeroase și originale au făcut conferința și mai intuitivă.

Poetul D'Annunzio la front. În sfârșit, după patru luni, petrecute în cheuri și în orgii în Venetia, s'a decis și poetul italian D'Annunzio, sublocotenent în armata italiană, să plece la front să-și facă datință fată de patrie.

Grecii nu se însușesc pentru răsboi din Balcani. Din Atene se vedește, că mobil zarea este întâmpinată cu nepăsare din partea poporului grecesc, care nu voește să se expună alătura sărbilor. Grecia nu a angajat să sprijinească împărțita înțelegere. Regele Constantin a refuzat ofertul Franței de a i se acorda un împrumut de 100 milioane de franci.

Comandanți de armată. Comandant suprem al armatei bulgare va fi numit ministrul actual de răsboi, generalul Iecov, om de 45 de ani și cel mai tânăr general în armata Bulgariei. Iecov se bucură de reputația unui bun strateg între membrii statului major bulgar, unde generalii bătrâni au să fie înlocuți cu ale puteri de ofițeri tineri. — Comanda armatei sărbăști, care va opera împotriva bulgarilor, a fost încredințată generalului Stepan Stepanovici. Armata aceasta se formează din cinci divizii.

Prisonierii și tranșeele. Un soldat d'ai noștri, scăpat din captivitate rusească, povestea că autoritățile militare din Rusia execută lucrări de tranșee cu ajutorul soldaților prizonieri austro-ungari. Fapta aceasta văzută nu numai tratatele existente, ci și orice sentiment de umanitate.

Nău multă incredere. Este vrednică de atenție reserva, cu care presa rusească judecă evenimentele dela frontul apusean. S'ar părea, că ziarele au primit avertismentul să nu prea exagereze importanța bătăliei. În deosebi *Novoe Vremea* cere, să nu se exalteze publicul pentru afirmativa biruică franceză. Este interesant, că cenzura rusească a suprimit în ziarul *Svet* un articol, care purta titlul: *Finis Germaniae*. Suprimarea se motivează cu faptul, că nu se permite să se destepte în poporul Rusiei speranțe, ce nu se pot realiza.

Correspondență cu prizonierii noștri. Se aud multe plângeri, că soldații noștri din captivitate rusească nu primesc scrisorile trimise de acasă. Din loc competență se comunică următoarele: Motivul, pentru care suferă corespondență cu ostașii noștri prizonieri, este mai ales împrejurarea, că scrisorile ce li se trimit, sunt extraordinar de lungi și de multe. Publicul interesat este făcut atent să nu scrie mai mult de o scrisoare în două săptămâni (sau chiar în mai multe săptămâni), dar și atunci pe o cartă poștală, de care se află tipărite anume și prevazute cu semnul crucii roșii. Se recomandă pentru corespondență întrebuințarea limbii germane sau franceze. Adresa trebuie scrisă cu multă îngrijire. Multă greșeală prin aceea, că încearcă să dea stiri în formă ascunsă despre mersul răsboiului; astfel de scrisori nu ajung nici de cum la destinație.

Coroane eterno. Inspectorul federatiei „Infrățirea“ din Sibiu, dl Nicolae Iancu, în loc de cunună peritoare pe sacerdul nepotul său Ionel Fara, fiul parohului Nicolae Fara din Ludoșul mare, a dăruit 10 cor., din care 5 cor., la fondul „Azilului orfelinat“ al Reuniunii române de înmormântare din Sibiu pentru adăpostirea orfanilor și a bătrânilor noștri scăpătași, ear 5 cor. la Legatul Dr. Ioan Borcia pentru ajutorarea copiilor săraci din Săliște, aplicăți la meseria, întemeiat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“. Pentru prinos exprimă sincere mulțumite, președintul acestor Reuniuni: Victor Tordășan.

Scade holera în țară. Conform raportului dat de ministerul de interne, pe teritoriul Ucrainei s'a ivit din 13 până în 19 Septembrie 105 îmbolnăviri de holera. Au murit 71. Între soldați s-au bolnavit 3, a murit unul.

Societatea de lectură. Andrei Șaguna din Sibiu, secția teologică, s'a constituit pentru anul școlar 1915/16 în sedință în 14/27 Septembrie 1915 sub președintele P. C. Sale arhimandritului Dr. Eusebiu R. Rosca, director seminarial, în modul următor: Președinte: Dr. Aureliu Crăciunescu, profesor. Vicepreședinte: Zaharie Stanciu, elev în curs. III. Notar I. Gheorghe Tămas, elev în curs, III. Notar II. Ovidiu Ivan, elev în curs. I. Cassier: George Jurebă, elev în curs. III. Bibliotecar: Ioan Gherghel, elev în curs. III. Vicebibliotecar: Nicolae Muntean, elev în curs. I. Econom: Teodor Glodean, elev în curs. II. Membri la comisiunea literară: Dimitrie Antal, elev în curs. III. Cornel Georgea, elev în curs. III. Ioan Truția, elev în curs. II. Octavian Gurgiu, elev în curs. II. Silviu Carpăsan, elev în curs. I. Emil Pop, elev în curs. I. Iosif Stoica, elev în curs. I.

Bioscopul Apollo. Numai Vineri în 8 Octombrie n. 1915 se va reprezenta următorul program: Fluvial Norin, după natură colorat. Willi are de gând să se însoare, umoristic. Răsboi indian, dramă. Moritz, favorit, comedie în 2 acte. Ochiul baiaderelor, dramă senzatională în 3 acte.

Defensiva în contra Sârbiei.

Telegramele primite astăzi ne spun că trupele germane și austro-ungare au trecut Miercurea pe mai multe locuri peste Dunăre și Sava, pe teritoriu sărbesc. În parte Belgradul e ocupat de trupele noastre. Sârbii au fost siliți să-și părăsască pozițiile apărate cu îndărjire.

Note și impresii.

Din înțelepciunea altora. Cel mai mare dușman al omului este — omul, zicea răposatul nostru scriitor Careagă.

Cum trebuie să fie poporul? Regele Greciei, Constantin, a primit în audiță pe primarul Atenei și-l-a întrebat despre sentimentele naționii greciști. Primarul a răspuns, că poporul îne mai mult cu Anglia.

Regele i-a zis atunci: „Poporul nu trebuie să fie nici prieten englezilor, nici al francezilor, nici al germanilor, ci prietenul Greciei; — numai atunci va nimeri calea cea bună“.

Ințelitură și pețru alții.

Liberitate. Guvernul Angliei a opri căuciuluri să servească băuturi alcătuite femeilor. Localurile au să se deschidă numai la 11 ore înainte de ameazi, ear la 10 seara toate restaurantele au să fie închise.

Pentru combaterea alcoolismului s'a mai hotărât, ca nimeni să nu fie îndreptărit să plătească datoria altuia pentru beutura consumată. Dacă bei în cărciumă, nu este iertat să achitezi socoteala altuia, decat nea ta proprie. Un bărbat, care totuși a plătit nevestei sale un păhră de bere, a fost pedepsit cu 320 coroane amenda.

Anglia speră să învingă dușmanii externi numai să, că încearcă toate mijloacele să birue mai întâi dușmanul mare intern: alcoolismul.

Dar muncitorimea nu se lasă; căci, dacă lezurile î se urează mereu, are de unde să toarne zilnic pe gât.

Brutal și naiv. Sa stie, că orice cazar obigănește să poarte la braț

Nr. 325/1915 prot. (170) 3-3

CONCURS.

Anulându-se prin consistorul mitropolitan pentru defecte de formă alegerea de protopresbiter în tractul Iliei, pe baza Statutului Organic § 63 combinat cu § 23 p. 5. și a Regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al Metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania sub Nr. 136 protocolar din 1888, prin aceasta se publică nou concurs pentru îndeplinirea postului de protopresbiter vacant în tractul Ilia.

Vîitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, anume în parohia din Ilia.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sunt:

a) Venitele protopresbiterale, care stau din paușalul votat de sinodul arhiepecezan, din cvota de 400. Cor. din fondul protopresbiteral și din taxele ce incurg din vizitarea comunelor traciale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale, după cum sunt acesea regulate prin normative consistoriale.

b) Venitele parohiei făsionate în coala B. cu ocaziunea întregirii dela stat a venitelor preoțești.

Concurenții au să documenteze calificătuna prescrisă în concluzul congresual Nr. 111 din 1888.

Concursurile instruite cu toate documentele sunt să înația la consistorul arhiepecezan din Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima zi ce urmează după publicarea acestui concurs în ziarul «Telegraful Român», însotite și de o tabelă de calificătuna după rubricile indicate în regulamentul congresual din 1888 pentru procedura la alegerea de protopresbiter § 12.

Concursurile intrate după expirarea terminului nu se iau în considerare.

Ilia-Murășia nă din ședința extraordinară a comitetului protopresbiteral gr. or., ținută la 4/17 Septembrie 1915.

Dr. Ioan Dobre m. p., adm. prot., pres. com. pptrial.

Solomon Giurcoane m. p., notar.

Nr. 9338 Plen.

Se aprobă și se publică.

Sibiu, din ședința plenară a consistorului arhiepecezan, ținută la 17 Septembrie 1915.

Ioan Mețianu m. p., arhiepiscop.

Dr. Octavian Costea m. p., secretar.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școală noastră confesională rom.-gr. ortodoxă din Bacile, protopresbiteral Treișaune, devenit vacant prin moartea eroică a învățătorului Andrei Drăguș pe câmpul de război, se deschide concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt 1200 coroane, și anume: 233 coroane dela popor, 100 cor. dela Veneratul Consistoriu și restul ajutor dela stat.

Invinătorul e obligat pe lângă predarea tuturor obiectelor de învățământ prescrise, a forma cor cu elevii dela 6—15 ani și a canta și la biserică precum și la o producțune.

Doritorii de a ocupa acest post să trimă rugările concursuale cu documentele reținute oficiului protopresbiteral ortodox al Treișaunelor în Brețu (Bereczk) având a se prezenta înainte de alegere la biserică din Bacile (gara Kökös) în vre-o Dumineacă sau sărbătoare spre a canta și a se face cunoscut poporului.

Bacile, 8/21 Septembrie 1915.

Iosif Tătulea m. p., George Iuga m. p., adm. parohial, președ. notar.

Nr. 697/1915. (169) 3-3

In conțelegeră cu comitetul parohial.

Constantin Dimian protopresbiter.

Cafea ieftină!!!

Firma noastră dă import F. A. Degăin din Fiume (Postafiol nr. 163) ne avizează că a primit un transport mare de cafea, deci o vinde cu prețuri tare reduse. Scrisă românește!

Nr. 1	Cafea Santos, aleasă și frumoasă 1 kgr.	4-60 cor.
" 10 "	Cuba fină, frumoasă 1 kgr.	4-80 "
" 14 "	Cuba cea mai fină 1 kgr.	5-20 "
" 15 "	Cuba mărgelă, aleasă 1 kgr.	5-20 "
" 16 "	Cuba specialitate 1 kgr.	5-60 "
" 24 "	Ceylon fină 1 kgr.	5-40 "
" 21 "	Iava aurie 1 kgr.	5-20 "
" 106 "	" Victoria" cea mai fină mixtură 1 kgr.	5-60 "
	5 kgr. se trimite cu poșta finanțat și vănuim prin rambursă.	(166) 5-6

Rugările preoțimale noastre se recomandă să rămână în mărimile de 68 și jugăre catastrele, arător, fână și pășune cum și casa din Islandul-mare cu edificiile economice, toate în stare bună în calea licitației publice, care se va ține Miercuri, în 14/27 Octombrie 1915 în cancelaria Consistorului Arhiepecezan (biroul asesorului-referent Nicolae Ivan), strada Măcelarilor Nr. 45.

Până la acest termin, va se zice până Miercuri în 14/27 Octombrie a. c. la 9 ore a. m. se primesc și se pot înainta la consistorul arhiepecezan și oferte inchise și sigilate provăzute cu timbru de o coroană și valoare de 5% dela prețul strigării care să stabilească cu 12.000 cor., deci vadiul are să fie de 600 cor. în numărul ori hărții de valoare.

In ziua de licitație oferentii cari vor să liciteze verbal, au asemenea să pună vadiu de 600 cor. la mâna comisarului consistorial Ioan de Preda, fișal consistorial.

Observăm că un complex de peste 50 jugăre arător este sămănat cu grău de toamnă, iar pădurea se va folosi după planul de exploatare și după condițiile speciale, ce se vor stabili în contract.

Condițiile de licitație și alte informații se pot lua dela referentul asesor Nicolae Ivan, până la ziua de licitație.

Sibiu, din ședința consistorului arhiepecezan ca senat episcopal, ținută în 12/25 Septembrie, 1915. (168) 3-3

Consistorul arhiepecezan.

Moartea Călbazei

e asigurată prin folosirea medicinei inventată și fabricată de domnul farmacist **SIMION ONICIU** în Abrudbánya (Abrud).

Această medicină concesionată și sub numele de „PARASITIN” să vinde esclusiv numai în farmacia subscrișorului în Abrud.

Abrudbánya, în Septembrie 1915.

Cu toată stima

Simion Oniciu,
farmacist.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhiepecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preașașării împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrăjirea și binecuvântarea Inalt Preașașării Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer class II. Proprietar al crucii pentru meritul membru fa casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhiepecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copci și ornamente aurite, la mijloc cu sănătatea crucii, cu **12 cor.** Revânzătorilor se dă rabat **20%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hărție fină și trainică.

La **Librăria arhiepecezană**, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copci, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copci, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copci, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copci, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadre aurite și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copci **27 cor.**

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhiepecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă, Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhiepecezană**, și se vinde legată în coarde roșie și vânătă cu **20 fileri**.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comande de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă **20%** rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletește ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.